

U SPOMEN

HUBERT BERGANT

(Kamnik, 13.11.1934.–Šempeter pri Novi Gorici, 19.1.1999.)

Slovenska glazbena umjetnost je 19. siječnja 1999. godine izgubila vodećeg umjetnika orguljaša i ujedno pijanista, pedagoga, povjesničara umjetnosti i profesora na ljubljanskoj Akademiji za glazbu, Huberta **Berganta**.

Na ljubljanskoj Akademiji za glazbu Bergant je 1959. godine diplomirao klavir, a 1960. godine orgulje. Poslijediplomski studij završio je kod svjetskih orguljskih autoriteta, Antona **Heillera** i Hansa **Haselböcka** u Beču. Slijedila je diploma na ljubljanskom Filozofskom fakultetu iz povijesti umjetnosti.

Djelovao je kao korepetitor u ljubljanskoj Operi, gimnazijski profesor u Novoj Gorici i ravnatelj glazbene škole u istom mjestu. Od 1965. godine je po univerzitetnom hijerarhijskom redosljedu najprije honorarni predavatelj, zatim docent, pa izvanredni i naposljetku redovni profesor orguljske nastave na Akademiji za glazbu u Ljubljani. Tu je djelovao preko tri desetljeća predavajući i popratne predmete – klavirsku i orguljsku literaturu.

Hubert Bergant bio je znamenit koncertant, poznat po cijeloj Sloveniji, Hrvatskoj i u svijetu. U nekadašnjoj Jugoslaviji gostovao je u svim glavnim orguljaškim središtima. Za sobom je imao sedam koncertnih turneja u ondašnjem Sovjetskom Savezu. Nastupao je u Austriji, Engleskoj, Francuskoj, Italiji, Mađarskoj, tadašnjoj Saveznoj Republici Njemačkoj i Njemačkoj Demokratskoj Republici, Nizozemskoj, Rumunjskoj, Bugarskoj, Španjolskoj, tadašnjoj ČSFR... Posvuda je uspješno interpretirao skladbe od starih orguljskih majstora, preko baroknih, klasičnih, romantičnih, sve do suvremenih skladatelja. Bio je prvi koji je u tako širokom opsegu iz Slovenije prezentirao orguljsku umjetnost. Koncerti na kojima je nastupao, bilo kao solist ili u sudjelovanju s drugim umjetnicima, uvijek su odjekivali među slušateljstvom. Njegovo sviranje bilo je majstorsko, prožeto muzikalnošću i velikim interpretacijskim znanjem, a isticalo se pripremljenošću i profinjenošću.

Za izvedbu cjelokupnog orguljskog opusa djela Johanna Sebastiana Bacha u 15 koncerata u sezoni 1974./75. u Ljubljani primio je 1977. godine *Prešernovu nagradu* (najveće slovensko umjetničko priznanje), a godine 1982. još *Nagradu Franceta Bevka*.

Na koncertima koje je organizirao *Festival Ljubljana* odsvirao je i veličanstvene nizove koncerata na čembalu.

Posebno poznat bio je po izvedbama djela J. S. Bacha. Godine 1985. je ponovno realizirao Bachov ciklus od 12 koncerata. Iste godine je između ostaloga nastupio u Münchenu i Celovcu. Iduće godine je na šest koncerata izveo sva orguljska djela Franza Liszta.

Značajniji nastupi:

- u 1986. godini bili su u Sofiji, Singenu i Napulju;
- u 1987. godini u Beču, Veroni, turneja u tadašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici (Frankfurt/Oder, Köthen, Gera, Rostock, Berlin i Magdeburg);
- u 1988. godini koncerti u Italiji, Austriji, tadašnjoj Saveznoj Republici Njemačkoj;
- u 1989. godini u tadašnjoj ČSFR;
- u 1990. godini u Varni (Bugarska), Beč, Ettendorf (Austrija),

Walchwil (Švicarska), Male (Italija), Bressanone (Italija), Cormons (Italija). Večeri Cesara Francka bile su u Zagrebu, Trstu i Ljubljani (dvije večeri);

- u 1991. godini: Tarvisio, Enego, Trst, Gorica, Grado, Romans, Lecco in Copertino (IX. Festival internazionale d'organo 1991);
- u 1992. godini je gostovao u Italiji;
- u 1993. godini u Švicarskoj i Italiji;
- u 1994. godini ponovno u Italiji;
- u godinama od 1995. do 1998. nastupao je u Austriji, Italiji i Švicarskoj.

Sudjelovanja u sastavu žirija:

- 1985., 1987., 1989. godine (Lucinico) Italija – *Bienalno međunarodno natjecanje*;
- 1989. godine (Ljubljana) – *I. europsko natjecanje mladih orguljaša*;
- 1991. godine (Ljubljana) – *I. slovensko natjecanje mladih orguljaša*;
- 1991. godine (Neuberg - Mürz) Austrija – *Jugend musiziert*;
- 1992. godine (Ljubljana) – *II. europsko natjecanje mladih orguljaša*;
- 1995. godine (Ljubljana) – *III. europsko natjecanje mladih orguljaša*;
- 1998. godine (Ljubljana) – *IV. europsko natjecanje mladih orguljaša*.

Snimio je dvije ploče (*Helidon, Teldec*) i snimao za *RTV Ljubljana* i *Tršćanski radio*. Njegovu opsežnu koncertnu i pedagošku djelatnost dopunjuje niz članaka, predavanja i radijskih emisija o orguljskoj glazbi, interpretaciji, a posebno o orguljskim slovenskim skladbama. Pisao je za časopis *Cerkveni glasbenik* i bio kao vjeran kršćanin organist u domaćoj župnoj crkvi.

Slovensku organistiku je praktično od temelja postavio na visoku stepenicu. Sastavio je dispoziciju Walckerovih orgulja u Mariborskoj katedrali, koje su, do izgradnje orgulja u *Gallusovoj dvorani* Cankarovog doma u Ljubljani, slovile kao jedne od najsuvremenijih u tom dijelu Europe. Naposljetku, i za te navedene u Cankarevom domu dao je velik udio u projektiranju i u suradnji s prof. Anđelkom **Klobučarom** i Hansom **Haselböckom** ostvario uz graditelje Karla **Schukea** (Berlin, 1982. godine) i sponzore jedne reprezentativne, svjetske koncertne orgulje.

Uz navedeno, bio je vodeći slovenski pedagog i publicist (poznato djelo *Ob Orglah*), visoko cijenjen i u tuđini. Slovio je za jednog od najznačajnijih umjetnika na orguljama u svijetu. Iz njegove klase niknuli su svi mladi slovenski, a i drugi organisti koji danas samostalno koncertiraju. Na Orguljaškoj školi u Ljubljani i Novoj Gorici, gdje je također sam podučavao, u glazbenoj školi u Velenju i na nižim glazbenim školama po Sloveniji, koje su već uvele poduku na orguljama, podučavaju uglavnom diplomanti maestra Huberta Berganta.

Ukratko bih mogao s dopuštenjem konstatirati: maestro Hubert Bergant bio je iskrena i dobronamjerna, čelično jako radina i korektna, te radi svoje velike kulture i kulture razuma nad emocijama, izgrađena i značajna ličnost. Radi toga možda je bilo i osoba koje ga nisu bile u stanju razumjeti. Na koncu konca, većina velikih i vrijednih umjetnika rijetko je za ovozemaljskog života bila dolično cijenjena i razumijevana. To je kod maestra vjerojatno formiralo jednu nenametljivu blago melankoličnu crtu, koju je ipak rasvjetljavao svjetlo kršćanske vjere, ufanja i ljubavi. U toj vjeri sahranjen je 24. siječnja 1999. godine na Svetoj Gori.

Draško Baumgarten